Ner 172 i 173.

DZIENNIK RZĄDOWY WIELKIEGO KSIĘSTWA KRAKOWSKIEGO.

W Krakowie dnia 3 Września 1852 r.

[456]

Anhang zu §. 5 der Preß-Ordnung.

Bestimmungen der Gewerbs-Gesetze.

I.

Erzeugungen von Druckschriften.

Zur Erzeugung von Druckschriften aller Art sind nur Jene berechtiget, welche von der kompetenten Behörde ein Buchdrucker-, oder wenn die Lithographie in Anwendung gebracht werden will, ein Steindrucker-Befugniß erhalten haben.

(Patent v. 18. März 1806, §. 1. Commerz-Hofkommissions-Dekret v. 12. Mai 1818, §. 1.)

Dodatek do Nru 5 Ustawy drukowéj.

Przepisy ustaw przemysłowych.

I.

Tworzenie pism drukowych.

Do tworzenia pism drukowych wszelkiego rodzaju, tylko ci uprawnieni są którzy od władzy właściwéj upoważnienie do drukarni, lub jeżeli litografija użyta być ma, upoważnienie do odcisku kamieniorytów uzyskali.

(Patent z dnia 18 Marca 1806 r. § 1 Dekret Kommissyi handlowéj z dnia 12 Maja 1818 r. § 1.)

II.

Verlag von Druckschriften.

Der Verlag von Druckschriften, d. i. die Veranstaltung der Drucklegung fremder Schriften Behufs ihres Verkaufes auf eigene Rechnung ist ein ausschließendes Gewerbsrecht der Buchhändler und der Buchdrucker, jedoch ist auch den Buchbindern gestattet, Kalender aufzulegen.

(Patent v. J. 1806, §. 4. 10, 13.)

Die Antiquar-Buchhändler sind zum Verlage nicht berechtiget.

(Eod. §. 5.)

Die Veranstaltung der Drucklegung der selbstverfaßten Werke auf eigene Rechnung (Selbstverlag) ist Jedermann gestattet.

(Eod. §. 11.)

Rücksichtlich des Verlages von Schulbüchern sind die besonderen dießfalls bestehenden Gesetze maßgebend.

III.

Verkehr mit Druckschriften.

Zum Handel mit Druckschriften

II.

Nakład pism drukowych.

Nakład pism drukowych to jest zarządzenie drukowania cudzych pism w celu sprzedawania tychże na własny rachunek, jest wyłącznem prawem przemysłowém księgarzy i drukarzy, lecz wolno jest także introligatorom czynić nakład na kalendarze.

(Patent z dnia 18 Marca 1806 r. §§ 4, 10, 13.)

Antykwarze do nakładu nie są uprawnieni.

(Tenże §. 5.)

Zarządzenie drukowania własnych dzieł na własny rachunek (własny nakład) każdemu jest dozwolone.

(Tenże §. 11.)

Co do nakładu książek szkolnych oddzielnie istniejące ustawy pod tym względem obowiązują.

III.

Handel pismami drukowemi.

Do handlu pismami drukowemi

sind nachstehende Personen berechtiget:
1) die Buchhändler
2) die Antiquar-Buchhändler
3) die Kunsthändler
4) die Buchbinder
und zwar innerhalb der nachstehenden Gränzen:

ad 1. Die Buchhändler dürfen mit allen Gattungen von Druckschriften, welche durch die Buchdrucker- und durch die Steindruckerkunst erzeugt werden und welche nicht verboten sind, Handel treiben.

(Patent v. J. 1806, §. 4.)

Sie sind daher berechtiget, mit alten und neuen, gebundenen und ungebundenen Büchern, auch mit Kupferstichen, Lithographien und geographischen Karten wobei sich ein gedruckter Text befindet) zu handeln, die von in- oder ausländischen Verfassern in Verlag übernommenen Werke im In- und im Auslande zu verkaufen, zu vertauschen, ausländische Bücher einzuführen und sie im Inlande sowohl,

następujące osoby uprawnione są:
1) Księgarze,
2) Antykwarze,
3) Sprzedający dzieła sztuki,
4) Introligatorowie —
a to w następujących granicach:

ad 1. Księgarzom dozwolony jest handel wszelkiego rodzaju pismami drukowemi które wyrabiają się za pomocą sztuki drukarskiéj i odcisków kamieniorytów, i które nie są zakazane.

(Patent z dnia 18 Marca 1806 r. § 4.)

Uprawnieni są przeto do handlu książkami staremi, nowemi, oprawionemi i nieoprawionemi, także odciskami drzewo- i metalorytów, tudzież kartami geograficznemi na których się znajduje tekst drukowany; — do sprzedaży i zamiany tak w kraju jak i za granicą dzieł w nakład od autorów obco- lub tutejszokrajowych przyjętych; do sprowadzania zagranicznych książek i sprzedawania takowych tak

als im Auslande wieder abzusetzen.

ad 2. Den Antiquar-Buchhändlern ist nur mit alten oder doch schon gebrauchten, gebundenen Büchern und Druckschriften Handel zu treiben erlaubt, der Handel mit neuen Büchern und Druckschriften auch im Kommissionswege ist ihnen nicht gestattet.

(Eod. §. 5.)

ad 3. Den Kunsthändlern ist der Handel mit solchen Druckschriften gestattet, bei welchen Bilder, Kupferstiche, lithographische Darstellungen oder geographische Karten das Vorzüglichste sind und eigentlich um Vieles den Werth des gedruckten Textes übersteigen. Mit anderen Druckschriften ist ihnen zu handeln nicht erlaubt.

(Eod. §. 14.)

ad 4. Buchbinder sind nur berechtiget, mit Normal- Gymnasial- Schul- und Gebetbüchern, dann mit Kalendern zu handeln.

(Patent v. J. 1806. §. 13.)

w kraju jako też za granicą.

ad 2. Antykwaryuszom dozwolono tylko prowadzić handel książkami i pismami drukowemi staremi lub też zużytemi i oprawionemi, — nie wolno im zaś handlować książkami i pismami drukowanemi chociaż i w drodze komissu.

(Tenże § 5.)

ad 3. Sprzedającym dzieła sztuk dozwolony jest handel takiemi pismami drukowemi przy których obrazy, ryciny, rysunki litografowane lub karty geograficzne stanowią najważniejszą część i przewyższają o wiele wartość drukowanego tekstu. Innemi pismami drukowanemi nie wolno im handlować.

(Tenże § 14.)

ad 4. Introligatorowie tylko do handlu książkami do modlitwy, książkami dla szkół normalnych i gymnazyalnych, tudzież kalendarzami uprawnieni są.

(Patent z roku 1806 § 13.)

Außerdem ist den Buch- und Steindruckern erlaubt, diejenigen Schriften, welche sie in Verlag nehmen, d. i. zur Beschäftigung ihrer Pressen auf eigene Rechnung selbst drucken, in öffentlichen Verkaufsläden zu verschleißen, und den Verfassern von Druckschriften ist gestattet, die Ausgaben ihrer eigenen Werke welche sie auf ihre Kosten drucken lassen, (in Selbstverlag nehmen) in ihrer Wohnung auf eigene Rechnung zu verkaufen.

(Eod. §. 10.)
(Eod. §. 11.)

Rücksichtlich des Verschleißes der Schulbücher sind die dießfalls bestehenden besonderen Vorschriften zu beobachten.

Die zum Handel mit Büchern berechtigten Gewerbsleute dürfen hiezu nur einen Verkaufsladen halten.

(Allgemeiner Gewerbgrundsatz.)

Auf Jahrmärkten ist den zum Bücherhandel befugten inländischen Gewerbsleuten mit den ihnen zu-

Oprócz tego dozwoloném jest drukarzom i litografom, pisma które w nakład biorą to jest dla zatrudnienia swych pras na własny rachunek sami drukują, w sklepach publicznych sprzedawać, — autorom zaś pism drukowych dozwoloném jest wydania swych dzieł, które swoim kosztem drukować każą (biorą w nakład własny) w mieszkaniu swém na własny rachunek sprzedawać.

(Tenże § 10.)
(Tenże § 11.)

Względem sprzedawania książek szkolnych do istniejących w tym względzie oddzielnych przepisów stósować się należy.

Przemysłowcy do handlu książkami uprawnieni, jeden tylko sklep ku temu utrzymywać mogą.

(Ogólna zasada przemysłowa.)

Przemysłowcom tutejszokrajowym do handlu książkami upoważnionym, dozwolono jest na jar-

ständigen Büchern zu handeln erlaubt; ausländische Buchhändler dürfen die inländischen Märkte mit Büchern nicht beziehen.

(Patent v. J. 1806. §. 15.)

Büchersammlungen in Lizitationen zu verkaufen ist Jedermann erlaubt.

markach handlować książkami do których pozbywania są uprawnieni — zagraniczni księgarze, nie mogą na tutejsze jarmarki z książkami przybywać.

(Patent z dnia 18 Marca 1806 r. § 15.)

Każdemu wolno sprzedawać zbiory książek w drodze licytacyi.

Ner 12004. RADA ADMINISTRACYJNA [457]

W. KSIĘSTWA KRAKOWSKIEGO.

Powoławszy na mocy upoważnienia C. K. Kommissyi Gubernialnéj z d. 12 Sierpnia r. b. N. 11583 JX. Łyżwińskiego Administratora parafii Jaworzno do tymczasowego sprawowania obowiązków urzędnika stanu cywilnego téjże parafii — Rada Administracyjna okoliczność tę do powszechnéj niniejszym podaje wiadomości.

Kraków dnia 27 Sierpnia 1852 r.

Prezes
P. MICHAŁOWSKI.
Za Sekretarza Jlnego
R. Marxen.

Ner 12418. RADA ADMINISTRACYJNA [458]

W. KSIĘSTWA KRAKOWSKIEGO.

Podaje do powszechnéj wiadomości, iż w miejsce zmarłego JX. Bednarskiego Plebana parafii Giebułtów, JX. Kwiatkowski Administrator

na mocy upoważnienia C. K. Kommissyi Gubernialnéj z d. 19 b. m. Ner 12105 do pełnienia tymczasowo obowiązków urzędnika stanu cywilnego parafii przy kościele w Giebułtowie, powołanym został.

Kraków dnia 27 Sierpnia 1852 r.

Prezes

P. MICHAŁOWSKI.

Za Sekr. Jlnego R. Marxen.

Ner 877. CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ [437]

MIASTA KRAKOWA I JEGO OKRĘGU.

W zastósowaniu się do przepisu art. 12 Ustawy hipotecznéj z roku 1844 Trybunał po wysłuchaniu wniosku Prokuratora wzywa wszystkich mogących mieć prawa do spadku po Józefie Nowakowskim, składającego się z gruntu zagonów 4½ w Czarnéj wsi w Gminie IX miasta Krakowa pod Liczbą Katastru 305 Kom. hip. 85 Wójta położonego, ażeby się z takowemi w przeciągu trzech miesięcy do Trybunału zgłosili, w przeciwnym bowiem razie grunt wspomniony P. Tomaszowi Świtkowskiemu jako nabywcy praw Tomasza Papińskiego tudzież Anny i Anzelmy Nowakowskich wnuków zmarłego Józefa Nowakowskiego na skutek podania do N. 877 D. T. wniesionego przyznanym zostanie.

Kraków dnia 26 Marca 1850 r.

(3 r.)

Sędzia Prezydujący

J. Czernicki.

Sekretarz Burzyński.

Ner 5119. **CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ** [445]

W. KSIĘSTWA KRAKOWSKIEGO.

Na zasadzie art. 12 Ustawy hipotecznéj z r. 1844 po wysłuchaniu wniosku Prokuratora wzywa mających prawa do spadku po Franciszku Xawerym Gąsiorowskim pozostałego, z summy Złp. 2337 gr. 3 na realności Ner 390 w Gm. III. zabespieczonéj, aby się z takowemi w przeciągu miesięcy 3 do C. K. Trybunału zgłosili, po upływie bowiem zakreślonego terminu spadek w mowie będący, zgłaszającym się wnukom zmarłego a dzieciom Tekli z Gąsiorowskich 1) Adamkowéj, 2) Balińskiéj tojest: Ludwikowi i Wincentemu Adamkom, oraz Edmundowi, Teofilowi i Waleryi Balińskim, w częściach na nich przypadających przyznanym zostanie.— Kraków dnia 10 Sierpnia 1852 r.

Sędzia Prezydujący
(2 r.) J. Kopyciński.
Za Sekretarza W. Płonczyński.

Ner 251. **CESARSKO KRÓLEWSKI SĄD POKOJU** [447]

OKRĘGU III MOGILSKIEGO.

Stósownie do art. 52 Ustawy o Włościanach usamowolnionych i na zasadzie art. 12 Ustawy hipotecznéj z r. 1844 wzywa mających prawa do spadku po niegdy Pawle Siedleckim Włościaninie z wsi Bronowic małych pozostałego, składającego się z posiadłości włosciańskiéj i gruntów pod pozycyą 68 Tabelli czynszowéj zamieszczonych, aby z prawami swemi do spadku tego w przeciągu miesięcy trzech zgłosili się, po upływie bowiem tego czasu pomieniony spadek zgłaszającemu się Franciszkowi Siedleckiemu jako sukcessorowi i nabywcy praw od współsukcessorów całkowicie przyznanym zostanie.

Kraków dnia 27 Sierpnia 1852 r.

P. Slizowski.
(2 r.) W. Korczyński
Za Pisarza.